

Lucyna Szadkowska

Daniec, pow. Opole

Informator Archeologiczny : badania 1, 154-155

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

C Z Ę S T O C H O W A -
Wyczerpy Dolne

patrz brąz

D A N I E C, pow. Opole

Muzeum Śląska Opolskiego

Badania prowadziła mgr Lucyna Szadkowska, finansowało Muzeum Śląska Opolskiego.

Badania osady z okresu wpływów rzymskich w Dańcu /st.6/ były kontynuacją prac prowadzonych tu od 1962 r. W bieżącym sezonie wyeksplorowano 2 wykopy o łącznej powierzchni 50 m². Odkryto ślady budynku typu półziemiankowego o konstrukcji słupowej oraz dwie jamy. Budynek nie różnił się zasadniczo od tego typu obiektów odsłoniętych w roku 1962. O jego prawdopodobnie mieszkalnym charakterze świadczą obecność palenisk. Jamy - funkcjonalnie nieokreślone miały / w rzucie poziomym/ kształt w przybliżeniu prostokątny o wymiarach 4,60 m x 4,20 m. Ich wypełniska tworzyła ciemnobrunatna ziemia w której zalegały nieliczne fragmenty ceramiki, polepy, żużel i sporadyczne kości zwierzęce.

Stosunkowo najliczniejszą grupę zabytków z Dańca stanowią ułamki polepy i ceramika, która nawiązuje do form młodszego okresu rzymskiego. Ogólnie można stwierdzić, iż używano przeważnie dużych grubościennych naczyń brunatnych, lepionych, o powierzchni szorstkiej lub chropowatej i w mniejszym znacznie stopniu naczyń cienkościennych, gładkich czarnych lub brunatnych.

Na stanowisko hutnicze /7/ w Dańcu natrafiono dzięki źródłom narracyjnym. W roku 1962 wykonano tu rów zwiadowczy, który pozostawiono do czasu przeprowadzenia badań geofizycznych. Z uwagi na duże trudności w ich realizowaniu, nie udało się dotychczas dokładnie

ustalić zasięgu terytorialnego obiektu. Ków, z uwagi na bezpieczeństwo /przecina on uczęszczane wzniesienie/ został zasypany.

Badania sondażowe na północno-wschodnim zboczu wzniesienia doprowadziły do odsłonięcia na gł. 25 m jednego paleniska. W rzucie poziomym miało ono kształt prostokątny o wymiarach 1,40 x 1,20 m, w przekroju - kształt nieckowaty. Dno spoczywało na gł. 0,50 m. W warstwie kulturowej wykopu, natrafiono na nieliczne ułamki ceramiki. Ceramika zarówno z paleniska jak i warstwy kulturowej wydaje się należeć do młodszego okresu rzymskiego.

D Ę B N I C A, pow. Trzebnica

patrz brąz

D O B R O P O L, pow. Kamień
Pomorski

patrz wczesne średniowiecze

D R Z E W I C Z N O W Y,
pow. Grodzisk Mazowiecki

Konserwator Zabytków Archeologicznych w.warszawskiego

Badania prowadził mgr Stefan Woyda, finansował WKZ w Warszawie.

W maju br. odkryty został przypadkowo przez chłopców w wieku szkolnym skarb monet rzymskich. Skarb znaleziono na podmokłej, zalewowej łące, 20 m od koryta rzeki Pisi.

W ciągu kilku dni odkryte monety uległy znacznemu rozproszaniu, dostając się w ręce prawie wszystkich chłopców ze wsi Drzewicz Nowy i Oryszew. Akcja ratowania skarbu podjęta w 4 dni od chwili